

ששה מצד של ששה בנים שפתחה האמא העליזונה, שהם בשש פבאות של קרייתא שמע, או בששה סדרי משנה, אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיוכון לבו לשמים. וקושרים אותום בקשרו הטעפליין, על הראש ועל הזרוע. ובמה לוזחים הבנים? בכמה צפופים של קוליות של קרייתא שמע. ובסוף לוחשים בלחישת התפללה שבוחשי אצל אמא ובתמה, ואלו ה' ה', וירודים אצל ר' בקשר שלו, שהיא יוז"ד. ושותה ה' עליזונה על ר', תפליין על ראשו. ה' קטינה יורדת אצל י', שהיא קשור של ה' עליזונה, על ראש ר', והיא ר', קשר עמה בה' של יד בהה.

ומושום זה אפרחים, מצד של אות ר', כולל ששה סדרי משנה. או ביצים - אלו בעלי מקרא שנאמר עליהם בן חמיש שנים למקרא, רוז'ה. בנימס מצד של בן י'ה, אלו בעלי קבלה. עליהם נאמר (דברים כב) לא תחק האם על הבנים. ובעלי קבלה אלו בעלי תלמוד, ונאמר עליהם שם (ו) ושננותם. ובארוחו בעלי הפסנה, אל תקרי ושננותם אלא ושלשנותם. שהם שלישי במקרא, שלישי במשנה, שלישי בתלמוד. וסוד הזכר (שם כב) כי יקראו כן צפור לפניך בדרכך, בעלי מקרא. (שמות כה) ועשית מנורת זהב טהור. הרי באורה, מנורת זהב טהור. הרי באורה, מנורת כלל. זהב - פרט. מקשה - כלל. וכמה פסוקים בעלי המשנה, אלו מרבים וממעטם, בגון רביה וממעט. אף כך מרביכם,

אל תקרא מה אלא מה. אף כך אל תקרא ושננותם אלא ממו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד. כמו שיש בקדושים. אף כך (במדבר) ביום פלחת משה, ודורשים בו פלחת. אם אמר שדורשים להם מהם - כיצד מאלך בית ולא מעצםם, שהם אין להם רשות להוציא ולא לגרע אותן, (שהיא ר') או להמלחף

משמעות דשית בגין דתחות אימה עלאה, דיינון בשית פיבין דקריאת שמע. או בשית סדרי משנה, אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיבין לבו לשמים. וקשורין לו בקשרין דתפלין, על רישא ועל דרוועא.

ובמאי נטילין בגין, בכמה צפופין דקלין דקריאת שמע. ולכתר לחשין בלחשו באלוותא דחשאי, לגבי אימה וברתא, ואינו ה' ה', ונחתין לגבייה ר', בקשר דיליה דאייה יוז"ד. ושריא ה' עלאה, על ר', תפליין על רישיה. ה' זעירא, נחת לגבי י', דייה קשור דה' עלאה, על ראש ר', ואייהו ר', קשר עמה בה' זיד בהה.

ובגין דא, אפרוחים ממשמעות דעתך ר', קליל ר' סדרי משנה. או ביצים, אלין. מארי מקרא, דאתמר עליהו, בון ה' שניים למקרא, ורק ה'. בגין מטהרין דבון י'ה, אלין מארי קבלה. עליהו אתמר (דברים כב) לא תחק העם על הבנים.

ומאר קבלה, איון מארי תלמוד. ואთמר עליהו, (דברים י) ושננותם. ואוקמוה מארי מתניתין, אל תקרי ושננותם, אלא ושלשותם. דיינון שלישי במקרא, שלישי במשנה, שלישי בתלמוד. ורואה דמלחה, (דברים כב) כי יקראה כן צפור לפניך בדרכך, במארי מקרא. (שמות כה) ועשית מנורת זהב טהור. היא אוקמוה, ועשית מנורת כלל. זהב, פרט. מקשה, כלל. וכמה מקראים מארי מתניתין, איון מרבני וממעטיין, בגון רביה וממעט. אף ה' כי, מרבני, אל תקרי מה. אלא מה.

אוף ה' כי, אל תקרי ושננותם, אלא ושלשותם. ודרשינן מגיה, שלישי במקרא, שלישי במשנה, שלישי בתלמוד. בראיתא בקדושים. אוף ה' כי, (במדבר) ביום פלחת משה, פלחת דרשין ביה. اي מימה דדרשין לו מפהון. כיצד מאלפה ביתא, ולא מעצמן דיינון לית לו רשו, ושלשותם. ודורים ממו, שלישי במקרא, שלישי במשנה, שלישי בתלמוד. אם אמר שדורשים להם מהם - כיצד מאלך בית ולא מעצםם, שהם אין להם רשות להוציא ולא לגרע אותן, (שהיא ר') או להמלחף